

بررسی جزئیات نمای ساختمانی در دوره پهلوی

آتنا مقدسیان^۱

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری داخلی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد پردیس

at_art7@yahoo.com

چکیده

معماری ایرانی در دوره معاصر تحت تاثیر عوامل متعددی از جمله تغییر روشهای ساختمانی سنتی به مدرن، به طور اجتناب ناپذیری تغییر شکل داده و از درونگرایی سنتی به برونگرایی مدرنیستی سوق پیدا کرده است. یکی از مهمترین اجزاء ساختمانهای مدرن، نماهای اصلی آنها از طرف خیابان ها و معابر شهریست و از در کنار هم قرار گرفتن نمای ساختمانهای مختلف، سیمای کالبدی و منظر شهرها شکل می گیرند. در دوره پهلوی، روند معماری با نوآوریهای بسیار فراوان در بناها، ایجاد شد. در این دوره، بناهای شایان توجهی از نظر طرح، اجرا و نماسازی های جذاب و غرور انگیز ملی در تهران و شهرهای بزرگ ایران در سبکی نو احداث گردید. تراس های رو به خیابان و معابر، پنجره های ردیفی و پخ های منحصربه فرد در دو نبش ها و همچنین پیش آمدگی های مکعبی و استوانه های در نما و همچنین استفاده از مصالح سیمانی در نما از خصوصیات نهضت معماری مدرن معاصر ایران در این سال ها است. در این مقاله خصوصیات معماری دوره پهلوی اول و دوم و تزئینات بکارگرفته در نماهای آنها به صورت اجمالی تشریح و تنوع مصالح بکار رفته در نما و نیز المانهای مورد توجه بررسی می گردد. در نهایت به عنوان نتیجه گیری ضمن بررسی خصوصیات، تکنیکها و فرمهای گوناگون نماسازی در دوره پهلوی، پیشنهاداتی در خصوص نماسازی شهری مطابق با زیباسازی بصری ارائه شده است. روش تحقیق در این مقاله به صورت علمی - مروری (کتابخانه ای) با استفاده از منابع کتاب، مقالات علمی و پژوهشی، و اینترنت بوده است.

واژه های کلیدی: نما سازی، تزئینات نما، مصالح نما سازی، دوره پهلوی